

mæssigt, eller at han ikke var bleven enig med sig selv, eller ikke kommen overeens med sine ærede Venner (Latter) om, hvem han skulde stemme paa. Jeg beklager, at de Herrer ikke have kunnet komme overeens om, hvem de ville stemme paa. Dette er vel egentlig deres Hovedvanskelighed; men de kunne jo undrage dem derfor ved at gaae bort under Afstemningen (Latter); det er det Middele, som man har, og det, som man oftere har brugt, naar man ikke vil kaste sin Stemme bort. For mig staaer det som det Afgjørende, at Thinget har igaar otte Dage besluttet og igjennem Rigsdagstidender bekiendtgjort, at den nu vilde udnævne Revisorer, og jeg tilstaaer, ikke at have hørt Noget, som er tilstrækkeligt til at rokke denne Thingsets offentliggjorte Beslutning (So! So! Nei! Nei!).

Sall: Jeg vil blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) gjorde den just ikke smigrende Bemærkning om mine Ord, at jeg havde kastet dem hen i Luften; det forekommer mig dog, at han temmeligt nøie har grebet dem, saa at de vel dog maa være blevene paa det rette Terrain, medens det rigtignok forekommer mig, at han selv steg endnu noget høiere og for høit tilveirs (Latter). Hvad jeg dernæst troer, at burde gjøre opmærksom paa, er, at det, hvad det Personlige angaaer, er en fuldstændig Misforstaaelse af mine Uttringer; thi med al mulig Beskedenhed fra min Side vil jeg dog ikke sige, at jeg slet ikke forstaaer mig paa Revisionsvæsenet, og jeg kunde efter min tidligere Løbebane have følt mig smertelig berørt ved den ærede Talers Ord (Latter), da jeg har været ansat nogle Aar i et Revisionscontoir. Men jeg tilstaaer, mine Kundskaber deri ere ikke store, jeg troer, de ere som de Flestes her i Thinget, og jeg maatte ogsaa forsaavidt være tilbøielig til ikke at føle disse Ord saa smertelige ved hvad den ærede Rigsdagsmand selv videre kom til at udtale; thi for det Første er der jo, vel at mærke, iblandt dem, som have forlangt Udsættelsen, Flere, som have været med i Finantsubvalget, og der er endogfaa En af dem, som Thinget vistnok tillægger en fortrinlig Kundskab i denne Henseende, som i

det sidste Møde bestemt udtalte sig for en Udsættelse, saa at jeg altsaa vel kunde finde mig i at have Ansættelse tilfælles med disse Mand, som den ærede Rigsdagsmand dog maaskee vil tillægge nogen Kyndighed i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand syntes desuden tilbøielig til at skjære os Alle over een Kam, idet han yttrede, at vi i Alt, hvad der angaaer Finantsloven, have gaaet som iblunde. Dette med Hensyn til det Personlige. Hvad forøvrigt Realiteten angaaer, og navnlig de to Hovedgrunde, som jeg fremhævede, og som jeg fremdeles holder fast paa, saa har den ærede Rigsdagsmand ikke rokket mig deri. — Jeg anseer det for at være en meget uheldig Theorie, om vi skulle træffe Valg af Revisorer nu, for at vise det andet Thing, hvad vi kunne sætte igjennem, og det saameget mere, som de Grunde, der have ledet det andet Thing, og som ere udtalte af det som Motiver til deres Udsættelse, ere saadanne, der ere fælles for os Alle, og som ingenlunde forskrive sig fra forskjellige politiske Ansættelser. Altsaa kan den ærede Rigsdagsmand ikke undre sig over, at man har følt sine egne Grunde styrkede, naar man har seet, at det andet Thing netop har fulgt de selsomme Grunde, og netop derfor har erklæret, at det ikke vilde foretage Valg paa Statsrevisorer. Jeg kjen-der ingen anden Grund for det andet Thing end den, at man ikke har troet at kunne foretage Valget paa en tilfredsstillende Maade, dersom det skeete nu; og, hvad den personlige eller subjective Grund angaaer, kommer det jo ikke Sagen ved, hvor ringe eller hvor høit det ærede Medlem vurderer min subjective Overbevisning. Jeg har kun sagt, efter at have confereret med mangfoldige andre Medlemmer i Thinget, som det vil sees af den forelagte Liste, at, naar saa mange Menneker i saa mange Livsstillinger fandt Vanskelighed derved, kunde det vel ikke nægtes, at der maatte være Noget, som kunde kaldes en Vanskelighed, selv om Andre meget hurtigt og bestemt skulde kunne træffe deres Valg. Det er en Fordeel for dem, men vi kunne ikke andet end beklage, at vi ikke have havt den, og de kunne ikke have Grund til at tvivle paa, at vi have gjort os vor bedste Umage i saa Henseende. Desuden er